

LXIII.

Erklæring

over

det fra Folketinget tilbagesendte

Forflag til Lov om Toldafgifterne m. m.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 20de Marts 1900.)

I den af Udvalget i forrige Samling den 18de Februar 1899 afgivne Betænkning blev det fremhævet som en Selsfølge, at der ikke fra Lovgivningsmagtens Side kan være Tale om at opgive et saa betydeligt Beløb som over $5\frac{1}{2}$ Million Kr. af Statens Indtægter, uden at der samtidig skaffes Sikkerhed for Dækning af Beløbet. Folketingets Udvalg angaaende Toldloven havde i en foregaaende Samling ligeledes udtalt, at man var „klar over, at Finanserne maa kræve Erstatning for den væsentlige Del af det Indtægtstab, Toldreformen medfører“, men ikke givet nogen Anthydning af, hvorfra denne Erstatning skulde komme, idet det i saa Henseende paaberaabte sig, at „Kompensations-spørgsmaalet ikke foreligger til praktisk Afgørelse, før man i Hovedsagen er bleven enig om Toldtariffens Affattelse“.

I indeværende Samling fremsatte Regeringen alle 4 til den saakaldte Skattereform hørende Forflag i Landstinget, deriblandt Toldlovforflaget i den af Folketinget vedtagne Skikkelse og Lovforflaget om Brændevinsafgiften i en væsentlig ændret Skikkelse.

Som det vil erindres, indstillede Udvalgets Flertal i Betænkning af 15de December f. A. at bøje sig for Folketingets, af Regeringen støttede, Forlangende om, at Kompensation for Nedgang i Toldindtægterne skal søges uden for selve Toldloven.

Udvalget anbefalede altsaa at vedtage Regeringens Forflag om en lempelig Forhøjelse af Brændevinsafgiften og i Forbindelse dermed at foretage en Række af Medsættelser paa vigtige finansielle Toldsatser, der antages særlig at have Betydning for de brede Lag, og paa Besslyttelsesafgifterne. Det fremhævedes som en selvsølgelig Forudsætning for dette sidste, at der samtidig med Toldloven udkommer en Lov om Forhøjelse af Brændevinsafgiften.

Landstinget gif ind herpaa og vedtog begge Lovforflag.